

VERSION GRECQUE

Un maître différent des autres

Le jeune Scipion Émilien redoute d'être indigne de sa prestigieuse lignée. Il exprime ses craintes à Polybe, l'hôte grec de sa famille à Rome. Celui-ci lui répond avec bienveillance.

« Δῆλος γὰρ εἶ διὰ τούτων¹ μέγα φρονῶν. Ἐγὼ δὲ κὰν αὐτὸς ἡδέως σοι συνεπιδοίην ἑμαυτὸν καὶ συνεργὸς γενοίμην εἰς τὸ καὶ λέγειν τι καὶ πράττειν ἄξιον τῶν προγόνων. Περὶ μὲν γὰρ τὰ μαθήματα, περὶ ἃ νῦν ὀρῶ σπουδάζοντας ὑμᾶς² καὶ φιλοτιμουμένους, οὐκ ἀπορήσετε τῶν συνεργησόντων ὑμῖν ἐτοιμῶς, καὶ σοὶ κάκεινῳ· πολὺ γὰρ δὴ τι φῦλον ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐπιρρέον ὀρῶ κατὰ τὸ παρὸν τῶν τοιούτων ἀνθρώπων. Εἰς δὲ τὰ λυποῦντά σε νῦν καὶ μάλιστα, καθὼς φῆς, δοκῶ μηδένα συναγωνιστὴν καὶ συνεργὸν ἄλλον εὔρειν ἢ ἡμῶν ἐπιτηδειότερον. » Ἔτι δὲ ταῦτα λέγοντος τοῦ Πολυβίου, λαβόμενος ἀμφοτέραις χερσὶ τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ καὶ πιέσας ἑμπαθῶς· « Εἰ γὰρ ἐγὼ ταύτην, » φησὶν, « ἴδοιμι τὴν ἡμέραν, ἐν ἧ ἡ σὺ πάντα ἄλλα δεύτερα θέμενος ἐμοὶ προσέξεις τὸν νοῦν καὶ μετ' ἐμοῦ συμβιώσεις· δόξω γὰρ αὐτόθεν εὐθέως ἑμαυτῷ καὶ τῆς οἰκίας ἄξιος εἶναι καὶ τῶν προγόνων. » Ὁ δὲ Πολύβιος τὰ μὲν ἔχαιρε, θεωρῶν τὴν ὀρμὴν καὶ τὴν ἀποδοχὴν τοῦ μεираκίου, τὰ δὲ διηπορεῖτο, λαμβάνων ἐν νῶ τὴν ὑπεροχὴν τῆς οἰκίας καὶ τὴν εὐκαιρίαν τῶν ἀνδρῶν. Πλὴν ἀπὸ γε ταύτης τῆς ἀνθομολογήσεως οὐκέτι τὸ μεираκίον ἐχωρίσθη τοῦ Πολυβίου.

POLYBE

¹ διὰ τούτων : reprend les craintes que vient d'exposer Scipion.

² ὑμᾶς : désigne Scipion et son frère.